

nika ni bilo časa, da se razpiše nova volitev. Sedanja naglica je torej zares čudna in nam ostane ona uganjka.

Gotovo je pri tej reči samo to, da se ljudstvo bega v tem in menimo, da od strani vlade brez vse potrebe. Naše poslance torej opomenimo, naj ne pozabijo teh reči ter naj terjajo rešitev taci in enaci uganjk, sicer si jih reši ljudstvo samo, to pa gotovo ne v prid sedanje vlade.

Domoljubna skrb za slov. dijake.

Čem bolj se nam kaže mestno prebivalstvo sovražno, tem večja skrb je potrebna, da se obvarujemo škode, ki bi se nam utegnili izgoditi, ako ne pazimo na njo. Odkar se pa postavlja ono edino na nemško stran ter zamejuje vse, kar je slovensko, odslej se ni čuditi, če trpé vsled tega tudi dijaci. Učenje je drago in požira veliko denarjev. Redki pa so stariši, ki imajo otroke za dalnje učenje in še reji so taki, ki imajo zadosti premoženja za to.

Kaj dobra je torej bila misel nekaterih slov. mož, naj se v naših mestih, v katerih so višje šole, osnuje dijaška kuhinja, t. j. društvo, ki skrbi za uboge dijake, ki so marljivi ali nimajo zadosti podpore, vsaj v tem, da jim daje kolikor toliko hrane.

Sedaj obstoje že tudi v resnici take kuhinje v Mariboru, v Celju in na Ptuju. Ona v Mariboru je najmlajša, to pa za to, kar je doslej ni bila še tolika sila. Prva je bila na Ptuju in kaj je ona storila za dijake, to smo bili tovnje na tem mestu razkazali.

V Celju pa so imeli zadnjo nedeljo občni zbor tega društva in pri njem se je naslednje poročilo predložilo vdeleževalcem ter so ga ti s pohvalo vzeli na znanje. To-le je: Za šolsko leto 1886/87 so darovali pokrovitelji, to je tisti, ki dajo po 50 gld. gg.: 1. Mih. Vošnjak, državni in deželni poslanec v Celju. 2. Jurij Detiček, c. kr. notar v Gornjem Gradu. 3. Davorin Škerbec, vikar v Konjicah. 4. Jan. Schepitz, trgovec v Konjicah. 5. Dr. Jos. Sernec, odvet. v Celju. 6. Slavna posojilnica v Žavcu. 7. Sl. posojilnica v Šoštanj. 8. Slavni okrajni odbor v Gornjem gradu. 9. Slavna družba sv. Cirila in Metoda je darovala 50 gld. 10. Posojilnica v Celju 100 gld. 11. Preč. g. Josip Zehelj, žup. v Mozirju $\frac{1}{4}$ del letos 12 gld. 50 kr.

Letniki po 5 gld. naslednji preč. gospodje: 1. Mikuš Fran, dekan v Konjicah. 2. Ivan Modic, žup. na Prihovi. 3. Jan. Pospisil, lekar v Konjicah. 4. M. Ogorevc, trgovec v Konjicah. 5. Dr. Prus, zdravnik v Konjicah. 6. Mih. Novak, c. kr. sod. pristav v Konjicah. 7. Gospa Josipina Prus, roj. pl. Uhl, v Konjicah. 8. K. Gmeiner, župnik v Širju. 9. Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu. 10. Ant. Fröhlich, nadžup.

v Slatini. 11. Andrej Elsbaher, trgovec na Laškem. 12. Ant. Reich, c. kr. uradnik v Gradcu. 13. Dr. J. Muršec, prof. v Gradcu. 14. A. Brumen, c. kr. sod. pristav v Slov. Bistrici. 15. Slavna rodbi Šket v Dramljah. 16. A. Turnšek, trgovec v Nacaretu. 17. Fr. Skaza, veleposest. v Smariju. 18. Dr. Josip Vošnjak, dež. odbor. nik v Ljubljani. 19. Gospa E. Žolgar v Celju. 20. J. Žičkar, vikar v Celju. 21. Jerman, trg. v Celju. 22. Lovro Baš, c. kr. notar v Celju. 23. Dr. Iv. Dečko v Celju. 24. L. Potočnik, dekan v Gornjem Gradu. 25. Dr. K. Filipič, odv. v Celju. 26. Štef Kocijančič, oskrbnik Steinauerjevih fužin v Oplotnici. 27. Dr. Fr. Voušek, c. kr. sodnik v Gornjem Gradu. 28. J. Sredenšek, župnik na Ponikvi. 29. A. Inkret, kaplan na Ponikvi. 30. Dr. G. Srebre, odv. v Brežicah. 31. Andr. Podhostnik, kaplan v Mozirju. 32. Andr. Urek, župnik na Polzeli. 33. Ivan Hausenbichler v Žalcu. 34. Makso Kos, trgovec v Podsredi. 35. J. Govedič, župnik v Šoštanju. 36. Ant. Balon, župnik na Vranskem. 37. Fran Lenček, velepos. na Blanici. 38. Ivan Kunstič, učitelj v Sevnici. 39. Fran Veršec, c. kr. notar v Sevnici. 40. Ivan Fišer, c. kr. notar v Mokronogu. 41. Mart. Sevnik, župnik v Št. Petru pod sv. gorami. 42. Ant. Fišer, vikar na Laškem. 43. Fran Hrastel, kaplan na Laškem. 44. Josip Kodella, inženir v Mariboru. 45. Dr. K. Weingerl, zdravnik v Zagrebu. 46. Gospa Mar. Potočin, velepos. na Zidanem mostu. 47. Prevz. knez Windischgrätz. 48. Peter Dobnik, posest. v Zrečah. 49. Ferd. Roš, velepos. v Hrastniku. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Sol in gnojišče.

Čudno se morebiti dozdeva komu, da stavimo sol in gnojišče v eno vrsto, ako se pa stvar dobro pregleda, ni nič ta sestava čudna. Sol in gnojišče gresta v resnici nekako skupaj.

Ministerstvo je, kakor smo že enkrat povedali, na drugem mestu, dovolilo, da se smejo odpadki soli iz c. kr. solin prodavati tudi kmetovalcem, doslej pa so jih dobivale samo nekatere fužine. Čemu je tedaj to dovoljenje, ali imajo kmetovalci kaj koristi iz njega? Nekaj gotovo, samo da obrnejo te odpadke prav, kajti sol je le v nekaterih slučajih gnojilo. Sama sicer nima nič gnojnih snovi ter ne more njivi ali travniku dati novih redilnih reči, ampak sol samo razpušča v gnoju, ki je že na njivi, take stvari, ki bi sicer ostale brez dela ali pa bi še le po dolžjem času zeliščem koristile.

Sol je torej le pripomoč, nikakor pa ni gnoj. Vsled tega se mora tudi z njo tako ravnati. Ona more le tam dati korist, kjer še je